

Onlar ki

— nur---benlio · 21 Ocak 2010

.....ONLAR Kİ

Kırşehir 'de ,öğretmenlik yaptığım yıllarda,öğrenci velilerimizi pek göremezdik.Çalışıyorlardı çünkü ,bağda, bahçede, tarlada.Erkekler de kahvede doldururlardı zamanlarını.Öğlen yemeğinde,öğrencilerimizin çantasından ,yufka içine katık edilmiş, ÇEMEN olurdu genelde.O değerlilerimle, lokmamı paylaştığım çok olmuştur.O anneler için karaladığım şiiirdi.İçim yana yana...

Tomurcuklanan umutlarla ,uzanan topraklara ,

İki lokma ekmeğe , o kadınlarımız , bir hırkaya .

Onlar ki ,uyanırlar, gün ağarmadadır daha ,

Giderler ,ağıla , ormana, tandıra , tarlaya ...

Onlar ki ,işçidir , ırgattır işleyen toprağı ,

sac başında bazen , belki de elde orağı .

Yarı aç , yarı toktur da karınları ,

Soğandır çoğu kez ,ekmeklerine katkıları .

Güneş kızılı , saman sarısı saçlarıyla ,

Otururlar , bulurlarsa bir ağaç altı .

Önlerinde toprak , çorak alabildiğine ,

Aşmak zorundalar , bazen de dağları .

Onlar ki , koşamadılar hiç çıplak ayak , umutlara ,

Zorunluydular hep kořmaya EMEĐE ,

Sevdikleri , beyaz hayalleri , her dem dűřlerinde ,

Olamadılar hiřbir zaman KADIN , kendileri bile...

.....NUR BENLİOĞLU (Emekçilerimize saygılarımla) Kırşehir , 1982